

UCHWAŁA Nr 268 RĄDY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad realizacji i finansowania budownictwa mieszkaniowego.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Budownictwo mieszkaniowe w miastach i na wsi jest realizowane jako budownictwo.

- 1) spółdzielcze, finansowane ze środków własnych członków spółdzielni, kredytu bankowego, dotacji budżetowej oraz środków jednostek i przedsiębiorstw, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 4 ust. 4,
- 2) komunalne, finansowane ze środków terenowych funduszy mieszkaniowych,
- 3) zakładowe, finansowane ze środków przeznaczonych na realizację inwestycji zakładów pracy (mieszkania funkcyjne), środków zakładowego funduszu mieszkaniowego oraz kredytu bankowego, a w odniesieniu do państwowych gospodarstw rolnych i państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, kolek rolniczych i spółdzielni produkcji rolnej — również z dotacji budżetowej,
- 4) indywidualne, finansowane ze środków własnych ludności, kredytu bankowego i dotacji budżetowej.

§ 2. 1 Budownictwo spółdzielcze może być realizowane jako wielorodzinne i jednorodzinne.

2. Budownictwo komunalne jest realizowane w formie budownictwa wielorodzinnego

3. Budownictwo zakładowe może być realizowane w formie budownictwa wielorodzinnego oraz w uzasadnionych wypadkach jako budownictwo jednorodzinne

4. Budownictwo indywidualne może być realizowane w formie budowy domów jednorodzinnych, lokali w małych domach mieszkalnych oraz lokali w domach wielomieszkaniowych

§ 3. 1. Terenowe organy administracji państwowej i zakłady pracy, na podstawie umów zawartych ze spółdzielniami mieszkaniowymi, przekazują odpowiednie środki finansowe na wybudowanie mieszkań spółdzielczych.

2. Wysokość przekazanych środków, o których mowa w ust. 1, stanowi różnicę między kosztem wybudowania mieszkań a wymaganymi wkładami mieszkaniowymi na te mieszkania

3. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny ustalać zasady rozliczania się ze spółdzielniami, zasady kierowania kandydatów do spółdzielni i dysponowania lokalami oraz określać tryb i terminy przydziału mieszkań spółdzielczych.

§ 4. 1. Budownictwo mieszkaniowe jest programowane, projektowane i realizowane wraz z podstawowymi urządzeniami socjalno-usługowymi oraz uzbrojeniem i urządzeniem terenu w granicach lokalizacji inwestycji mieszkaniowych, według zasad określonych w odrębnych przepisach.

2. Do podstawowych urządzeń socjalno-usługowych zalicza się:

- 1) lokale handlowe, gastronomiczne i inne nieuciążliwe obiekty usługowe dla ludności, w tym wbudowane szatale publiczne,
- 2) przychodnie rejonowe lub ośrodki zdrowia i apteki,
- 3) szkoły, przedszkola i żłobki,
- 4) osiedlowe placówki kulturalno-oświatowe, tj. biblioteki z czytelniami, kluby, świetlice oraz społeczne punkty opieki nad dzieckiem,
- 5) urzędy pocztowo-telekomunikacyjne i rozmównice publiczne,
- 6) pomieszczenia dla jednostek zarządzających i eksploatujących budynki mieszkalne,
- 7) pracownie twórców.

3. Terenowe organy administracji państwowej przy zatwierdzaniu programów i założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji zapewniają kompleksową realizację budownictwa mieszkaniowego.

4. Kompleksowość powinna być zapewniona w drodze realizacji i sfinansowania kosztów budowy:

- 1) budynków mieszkalnych wraz z wbudowanymi urządzeniami socjalno-usługowymi i przyłączami do sieci uzbrojenia terenu, zagospodarowania ich otoczenia, opracowania dokumentacji, pozyskania terenów i obsługi inwestycyjnej — przez inwestorów budownictwa mieszkaniowego,
- 2) komunalnego uzbrojenia do przyłączy do budynków, urządzenia terenu wraz z zapleczem oraz podstawowych obiektów oświaty, zdrowia i kultury, z wyjątkiem pracowni twórców — przez terenowe organy administracji państwowej ze środków budżetowych oraz ze środków własnych przedsiębiorstw,
- 3) urządzeń i sieci centralnego ogrzewania, ciepłej wody, gazowych, elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych do przyłączy do budynków — przez przedsiębiorstwa właściwych resortów, według zasad finansowania ustalonych w odrębnym trybie,
- 4) wolno stojących urządzeń socjalno-usługowych wymienionych w pkt 2 — przez inwestorów budownictwa mieszkaniowego, terenowe organy administracji państwowej, jednostki gospodarki uspołecznionej, dla których urządzenia te są niezbędne do wykonywania zadań statutowych, lub przez osoby fizyczne.

5. Finansowanie inwestycji mieszkaniowych wraz z uzbrojeniem terenu i wolno stojącymi urządzeniami socjalno-usługowymi następuje z kredytu bankowego udzielanego inwestorowi budownictwa mieszkaniowego na warunkach określonych w przepisach w sprawie zasad udzielania kredytu na cele mieszkaniowe, na podstawie umowy o kompleksowej realizacji inwestycji, zawartej przez inwestora budownictwa mieszkaniowego z jednostkami wymienionymi w ust. 4.

6. Uzbrojenie terenów do granic lokalizacji budownictwa mieszkaniowego jest realizowane przez terenowe

organy administracji państwowej i przedsiębiorstwa właściwych resortów.

7. Elementy wewnętrznego wyposażenia urządzeń socjalno-usługowych należące do specyfiki lokalu, m. in. agregaty i urządzenia chłodnicze, dźwigi towarowe, trzony kuchenne, kotły, baseny, reklamy wraz z robotami instalacyjnymi i montażowymi związanymi z tym wyposażeniem, są finansowane ze środków przyszłych użytkowników tych urządzeń.

8. Instalowanie liczników elektrycznych, gazomierzy, wodomierzy, reduktorów ciśnienia gazu oraz wyposażenie stacji transformatorowych i redukcyjno-pomiarowych jest dokonywane ze środków właściwych użytkowników prowadzących eksploatację tych urządzeń.

§ 5. W realizacji systemem gospodarczym budownictwa mieszkaniowego, spółdzielczego i zakładowego mogą uczestniczyć brygady młodzieżowe, organizowane w ramach patronatu młodzieży nad tym budownictwem.

§ 6. 1. Lokale zamienne dla osób przekwaterowywanych z budynków wyburzanych w związku z inwestycjami zapewniają właściwi inwestorzy. W razie braku takiej możliwości inwestor, z wyjątkiem inwestora spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego, przekazuje — na podstawie uprzednio zawartej umowy — odpowiednie środki właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej, który w takim wypadku zapewnia przekwaterowywanemu lokal zamienny.

2. Lokale zamienne dla osób przekwaterowywanych z budynków położonych na terenach szkód górniczych są budowane ze środków funduszu szkód górniczych.

§ 7. 1. Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Prezesem Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej oraz Ministrami Finansów, Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Ministrem do Spraw Cen, po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, określi zasady i warunki gromadzenia przez ludność środków własnych na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych, zapewniające realność zgromadzonych i gromadzonych wkładów oszczędnościowych.

2. Środki finansowe niezbędne do zagwarantowania realności wkładów oszczędnościowych, nie uzyskane przez oprocentowanie, zapewnia się w budżecie państwa.

3. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego zapewnią w planach zagospodarowania przestrzennego niezbędną ilość działek budowlanych osobom gromadzącym na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych środki własne na budowę domów jednorodzinnych (lokali).

4. Minister Gospodarki Materialowej zapewni warunki zaopatrzenia w podstawowe materiały budowlane osobom gromadzącym na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych środki własne na budowę domów jednorodzinnych (lokali).

§ 8. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 363 Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie celowego oszczędzania na budowlanych książeczkach oszczędnościowych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych (Monitor Polski z 1964 r. Nr 85, poz. 309, z 1971 r. Nr 44, poz. 279) i z

1973 r. Nr 27, poz. 167), z tym że w odniesieniu do budowlanych książeczek oszczędnościowych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych wystawionych do dnia 31 grudnia 1982 r. stosuje się w okresie do dnia 31 grudnia 1987 r. zasady ustalone w tej uchwale,

uchwała nr 125 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych powszechnych kas oszczędności (Monitor Polski z 1965 r. Nr 27, poz. 136, z 1971 r. Nr 60, poz. 400, z 1975 r. Nr 35, poz. 212, z 1976 r. Nr 43, poz. 214 oraz z 1981 r. Nr 19, poz. 169 i Nr 31, poz. 281), z tym że w odniesieniu do mieszkaniowych książeczek oszczędnościowych wystawionych do dnia 31 grudnia 1982 r. stosuje się w okresie do dnia 31 grudnia 1987 r. zasady ustalone w tej uchwale,

uchwała nr 50 Rady Ministrów z dnia 2 marca 1981 r. w sprawie zasad realizacji i finansowania uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego dla ludności nierolniczej (Monitor Polski Nr 9, poz. 69),

uchwała nr 51 Rady Ministrów z dnia 2 marca 1981 r. w sprawie pomocy kredytowej Państwa dla ludności

nierolniczej na jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe oraz przebudowę pomieszczeń w budynkach państwowych na cele mieszkalne (Monitor Polski Nr 9, poz. 70),

5) uchwała nr 180 Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1981 r. w sprawie pomocy Państwa dla ludności rolniczej na jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe (Monitor Polski Nr 25, poz. 218),

6) § 1 uchwały nr 259 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1981 r. w sprawie likwidacji skutków finansowych wynikających dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego z reformy cen zbytu surowców, materiałów i innych środków produkcji oraz opłat za energię i przewóz towarów (Monitor Polski Nr 32, poz. 289).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r. i ma zastosowanie do inwestycji rozpoczynanych po tym dniu.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski